

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ**Γεγονότα**

1783 - Η 36η Συμφωνία του Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ κάνει πρεμιέρα στο Λιντς της Αυστρίας.

1798 - Αρχίζει η Ρωσο-Οθωμανική πολιορκία της Κέρκυρας.

1847 - Ο Σκωτσέζος ιατρός Τζέιμς Γιανγκ Σίμπσον ανακαλύπτει τις αναισθητικές ιδιότητες του χλωροφόρμιου.

1912 - Α΄ Βαλκανικός Πόλεμος: Οι Έλληνες νικούν τους Οθωμανούς στη Σιάτιστα.

1922 - Στην Αίγυπτο, ο Άγγλος αρχαιολόγος Χάουαρντ Κάρτερ και οι άντρες του ανακαλύπτουν την είσοδο του τάφου του φαραώ Τουταγχαμών στην Κοιλάδα των Βασιλέων.

1942 - Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος: Δεύτερη μάχη του Ελ Αλαμίν. Παρακούοντας τη ρητή διαταγή του Αδόλφου Χίτλερ, ο στρατάρχης Έρβιν Ρόμελ οδηγεί τις δυνάμεις του σε υποχώρηση.

1956 - Σοβιετικά στρατεύματα εισέρχονται στη Βουδαπέστη για να τερματίσουν την ουγγρική επανάσταση ενάντια στη Σοβιετική Ένωση, που άρχισε στις 23 Οκτωβρίου. Χιλιάδες άνθρωποι σκοτώνονται, περισσότεροι τραυματίζονται και σχεδόν 250.000 εγκαταλείπουν τη χώρα.

1979 - Κρίση των ομήρων (Ιράν): Ένας όχλος Ιρανών, κυρίως φοιτητών, εισβάλλει στην πρεσβεία των Η.Π.Α. στην Τεχεράνη και παίρνει 90 ομήρους (53 από τους οποίους είναι Αμερικανοί).

1980 - Ο Ρόναλντ Ρήγκαν εκλέγεται ως ο 40ός πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, νικώντας τον εν ενεργεία Τζίμι Κάρτερ.

1995 - Δολοφονείται ο Ισραηλινός πρωθυπουργός Γιτζάκ Ράμπιν.

2008 - Ο Μπαράκ Ομπάμα γίνεται το πρώτο πρόσωπο διαφυλετικής ή αφροαμερικανικής καταγωγής που εκλέγεται πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Γεννήσεις

1883 - Νικόλαος Πλαστήρας, Έλληνας στρατηγός και πολιτικός

1901 - Σπυρίδων Μαρινάτος, Έλληνας αρχαιολόγος

1905 - Ζήσης Παπαλαζάρου, Έλληνας πολιτικός

1916 - Γουόλτερ Κρόνκαϊτ, Αμερικανός δημοσιογράφος

1929 - Αρχιεπίσκοπος Τιράνων Αναστάσιος

1952 - Πάπας Θεόδωρος Β΄ Αλεξανδρείας

1957 - Τόνι Άμποτ, Αυστραλός πολιτικός

Θάνατοι

1847 - Φέλιξ Μέντελσον, Γερμανός συνθέτης

1943 - Δημήτριος Γιαννακόπουλος, Έλληνας αντιστασιακός

1982 - Ζακ Τατί, Γάλλος ηθοποιός και σκηνοθέτης

1988 - Κλεάνθης Βικελίδης, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1995 - Γιτζάκ Ράμπιν, Ισραηλινός πολιτικός

2002 - Νάκης Αυγερινός, Έλληνας πολιτικός

2015 - Κώστας Τσάκωνας, Έλληνας ηθοποιός

Διάλογος με τον Γιώργο Μιχελακάκη για την Ιστορία και την ιστορική συνείδηση

Πες μου πως βλέπεις την ιστορία για να σου πω ποιος είσαι



Ο Ζωγράφος και συγγραφέας Γιώργος Μιχελακάκης

Όποιος επιθυμεί να επικοινωνήσει με τον Γιώργο Μιχελακάκη ή να καταθέσει τις απόψεις του μπορεί να στείλει email στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις gmichelpaint@gmail.com ή kosmos@kosmos.com.au ή επιστολή στην διεύθυνση Kosmos Newspaper, 654 New Canterbury Road, Hurlstone Park NSW 2193.

Η ξένη προστασία και η Ελλάδα (16) / Αγγλοκρατία

Το δόγμα ότι η Ελλάδα ως μικρή χώρα έχει ανάγκη από ισχυρούς ξένους προστάτες για να επιβιώσει μέσα σ' ένα εχθρικό και ανταγωνιστικό περιβάλλον τοπικά και διεθνώς, λειτουργεί αδιαλείπτως στην ελληνική πολιτική από τα χρόνια της επανάστασης μέχρι σήμερα. Ότι τα κράτη δένονται μεταξύ τους με οικονομικές-στρατιωτικές και πολιτικές συμμαχίες είναι γεγονός. Όμως το ερώτημα που μπαίνει είναι: Από αυτές τις συμμαχίες ποιος είναι αυτός που βγαίνει πολύ ή λίγο ωφελημένος, ή καθόλου ωφελημένος, μέχρι και... χαμένος. Επίσης ένα δεύτερο ερώτημα που μπαίνει είναι: από αυτές τις συμμαχίες ποιοι ωφελούνται στο εσωτερικό της χώρας, και ποιοι υποφέρουν. Η Ελλάδα μετά την εκδίωξη του Όθωνα, δεν ήταν μόνο καμένη γη, με τεράστια χρέη. Ήταν και διχασμένη. Από τον Οκτώβρη του 1862 που έφυγε ο Όθωνας, μέχρι τον Μάρτη του 1863 που ήρθε ο βασιλιάς Γεώργιος, η ελληνική κοινωνία βρισκόταν σχεδόν σε εμφύλια σύρραξη. Σε αυτή την κατάσταση διχασμού με στενόμυαλους πολιτικούς που το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν η εξουσία, τι διαπραγματευτική ικανότητα μπορούσε να έχει η Ελλάδα εμπρός στις ξένες μοναρχίες που αποφάσιζαν για τις τύχες της Ελλάδας; Όταν οι βρετανοί περιέφεραν τον τίτλο του ελληνικού στέμματος στις ευρωπαϊκές αυλές για την εξεύρεση βασιλιά, αρκετοί πρίγκιπες απέρριψαν την πρόταση με το αιτιολογικό ότι οι βρετανοί θα τους αντιμετώπισουν όπως τους τοπάρχες της Βεγγάλης που τους άλλαζαν σαν τα πουκάμισα. Τελικά δέχτηκε την πρόταση να αναλάβει το βασίλειο της Ελλάδας ο δευτερότοκος γιός του Δανού βασιλιά: Ο Γουλιέλμος-Χριστιανός-Φερδινάνδος-Αδόλφος-Γεώργιος, το γένος Γκλύξμπουργκ-Σλέσβιγκ-Χόλσταϊν, που αποδέχτηκε τις αγγλικές προτάσεις και όρους του λόρδου Πάλμερστον «περί σκιώδους ανεξαρτησίας της Ελλάδος».

Με τα μυστικά άρθρα της συνθήκης του Λονδίνου του 1864, που επέβαλαν οι Βρετανοί, η καινούργια δυναστεία αναλάμβανε την υποχρέωση «Να αγρυπνά, ώστε η εξωτερική πολιτική της ελληνικής κυβέρνησης να

συμβάλει στην προσπάθεια της κυβέρνησης της Βρετανικής Μεγαλειότητας, για την προώθηση της ύφεσης και της ειρήνης στις υποθέσεις της Μέσης Ανατολής».

Όταν οι βρετανοί μιλούσαν για ειρήνη στη Μέση Ανατολή, καταλαβαίνει σήμερα, και ο πιο αστοιχείωτος ότι εννοούν την ευδωσα των δικών τους συμφερόντων στην περιοχή. Τότε (όπως και σήμερα), το συμφέρον των βρετανών ήταν η ακεραιότητα της Τουρκίας, που την ήθελαν ανάχωμα στη Ρωσία. Γι' αυτό και με τα μυστικά άρθρα που επέβαλαν στην Ελλάδα, απαγόρευαν στις ελληνικές κυβερνήσεις να εγείρουν διεκδικήσεις προς τη Θεσσαλία, την Ήπειρο και την Κρήτη. Την Ελλάδα την ήθελαν μικρή γεωγραφικά και κοινωνικά αδύναμη. Τα Ιώνια νησιά εφόσον σιγούρεψαν τη μοναρχία στην Ελλάδα, τους ήταν πλέον οικονομικά ασύμφορο να τα κρατούν, γι' αυτό και τα παρέδωσαν με τον όρο να μην βάλουν στρατό επάνω οι Έλληνες, και επιπλέον να γκρεμίσουν όλα τα κάστρα.

Με τα ίδια μυστικά άρθρα, ο Βασιλιάς έπαιρνε επιχορήγηση από το ελληνικό θησαυροφυλάκιο, όπως επίσης και ισόβια χορηγία από 12.000 λίρες ετησίως, την οποία θα κατέβαλε η Ελλάδα στο βασιλικό ταμείο έναντι των τοκοχρεολυσίων των αγγλικών δανείων προς τη χώρα. Στην ίδια συμφωνία προβλεπόταν και άλλη ετήσια επιχορήγηση στο βασιλιά από 10.000 λίρες που θα κατέβαλε η Επτανησιακή Πολιτεία.

Οι έλληνες πολιτικοί δέχτηκαν να τους διαφεντεύουν οι ξένοι, και ο λαός να πληρώνει και από πάνω τη διαφέντευση που την ονόμαζαν «προστασία».

Τον μοναδικό όρο που τόλμησαν οι Έλληνες να επιβάλουν στον μονάρχη, ήταν ότι οι νόμιμοι διάδοχοι του, θ' ασπάζονταν το ορθόδοξο δόγμα. Έτσι για μια ακόμα φορά, τη θρησκεία, την ταύτισαν με τη Μοναρχία. Η θρησκευτική παράδοση υπερίσχυσε της πολιτικής, καθώς ο βασιλιάς θα συνέχιζε να εκπροσωπεί την αρχετυπική μορφή της πατριαρχικής θρησκευτικότητας.

Αυτή ήταν η ψυχολογία της διχασμένης και αδύναμης ελληνικής κοινωνίας, καθώς ο ισχυρός εξωτερικός παράγοντας, ήταν ο πάτερνας που επέβαλε στους αδύνατους τους όρους της υποταγής τους.

Όταν οι βρετανοί περιέφεραν τον τίτλο του ελληνικού στέμματος στις ευρωπαϊκές αυλές για την εξεύρεση βασιλιά, αρκετοί πρίγκιπες απέρριψαν την πρόταση με το αιτιολογικό ότι οι βρετανοί θα τους αντιμετωπίσουν όπως τους τοπάρχες της Βεγγάλης που τους άλλαζαν σαν τα πουκάμισα.